

Regulamin Dyscyplinarny
Polskiego Związku Motorowego
(tekst jednolity wg stanu na dzień 13 maja 2017r.r.)

Na podstawie art. 9 ust. 4 ustawy z dnia 25 czerwca 2010 r. o sporcie (Dz. U. Nr 127, poz. 857, z późn. zm.) oraz § 26 ust. 3 pkt 3 Statutu Polskiego Związku Motorowego uchwała się, co następuje:

Rozdział I
Postanowienia ogólne

§ 1.

1. Regulamin dyscyplinarny Polskiego Związku Motorowego, zwany dalej „Regulaminem”, określa zasady ponoszenia odpowiedzialności dyscyplinarnej w sportach motorowych, w tym:
 - 1) w sporcie samochodowym;
 - 2) w sporcie motocyklowym;
 - 3) w sporcie kartingowym;
 - 4) w sporcie żużlowym.
2. W zakresie określonym w ust. 1 Regulamin określa w szczególności:
 - 1) podmioty podlegające odpowiedzialności dyscyplinarnej;
 - 2) organy dyscyplinarne uprawnione do orzekania i ich kompetencje;
 - 3) rodzaje wymierzanych kar dyscyplinarnych;
 - 4) ogólne zasady postępowania dyscyplinarnego;
 - 5) tryb postępowania dyscyplinarnego;
 - 6) przesłanki wznowienia postępowania;
 - 7) zasady wykonywania orzeczeń organów dyscyplinarnych.

§ 2.

1. Odpowiedzialność dyscyplinarna w sportach motorowych ponoszona jest za naruszenie postanowień Statutu Polskiego Związku Motorowego (PZM), regulaminów i innych przepisów obowiązujących w tych sportach, w tym przepisów właściwych międzynarodowych federacji sportowych, a także przepisów ustanowionych przez osobę prawną zarządzającą ligą

- zawodową, w przypadku utworzenia takiej ligi oraz uchwał, zarządzeń i decyzji wydanych przez uprawnione organy PZM
2. Odpowiedzialność dyscyplinarna ponoszona jest również za stosowanie dopingu w sporcie. W zakresie odpowiedzialności za stosowanie dopingu w sporcie stosuje się przepisy rozdziału 9 ustawy z dnia 25 czerwca 2010 r. o sporcie (Dz. U. 2016.176 tj. z dnia 2016.02.15 z późn. zm.), Polskie Przepisy Antydopingowe z dnia 23 października 2014 r., Kodeks Antydopingowy FIM oraz Przepisy Antydopingowe FIA
 3. Naruszenie przepisów, o których mowa w ust. 1 i 2 stanowi przewinienie dyscyplinarne.

§ 3.

Odpowiedzialności dyscyplinarnej w sportach motorowych podlegają:

- 1) członkowie rzeczywisci i wspierający PZM;
- 2) osoby fizyczne, którym nadano godności lub tytuły honorowe PZM;
- 3) kluby, zawodnicy, sędziowie, trenerzy i instruktorzy posiadający licencję PZM lub inny dokument upoważniający do udziału we współzawodnictwie sportowym organizowanym lub prowadzonym przez PZM;
- 4) członkowie władz naczelnych i okręgowych PZM;
- 5) członkowie komisji, organów doradczych lub innych komórek wewnętrznych PZM tworzonych w oparciu o przepisy wewnętrzne Związku;
- 6) menadżerowie, działacze sportowi, organizatorzy zawodów sportowych lub turystycznych w sportach motorowych, a także przedsiębiorcy prowadzący działalność sportową w zakresie sportu motorowego;
- 7) inne osoby fizyczne i prawne biorące udział we współzawodnictwie sportowym organizowanym lub prowadzonym przez PZM lub przez podmioty działające z jego upoważnienia.

§ 4.

1. Zasady ponoszenia odpowiedzialności dyscyplinarnej w sportach motorowych regulowane są również szczegółowymi przepisami dyscyplinarnymi PZM (określonymi w załącznikach do niniejszego Regulaminu) i przepisami właściwej międzynarodowej federacji sportowej, w szczególności:
 - 1) w sporcie samochodowym – „Międzynarodowy Kodeks Sportowy FIA” (stanowiący Załącznik nr 1 do niniejszego Regulaminu);
 - 2) w sporcie motocyklowym:
 - a) „Kodeks Sportowy FIM” oraz „Kodeks Dyscyplinarny i Arbitrażowy FIM”,

- b) „Regulamin Sportu Motocyklowego” (szczegółowe przepisy dyscyplinarne z „Regulaminu Sportu Motocyklowego” stanowią Załącznik nr 2 do niniejszego Regulaminu);
- 3) w sporcie żużlowym:
 - a) „Kodeks sportowy FIM” oraz „Kodeks dyscyplinarny i arbitrażowy FIM”,
 - b) „Przepisy Dyscyplinarne Sportu Żużlowego” (stanowiące Załącznik nr 3 do niniejszego Regulaminu);
 - 4) w sporcie kartingowym – „Regulamin Sportu Kartingowego” (szczegółowe przepisy dyscyplinarne z „Regulaminu Sportu Kartingowego” stanowią Załącznik nr 4 do niniejszego Regulaminu).
- 2. Przepisy, o których mowa w ust. 1, znajdują zastosowanie w postępowaniach dyscyplinarnych jedynie w zakresie nieuregulowanym postanowieniami niniejszego Regulaminu.
 - 3. W przypadku sprzeczności przepisów międzynarodowych federacji sportowych, o których mowa w ust. 1 pkt 1, pkt 2 lit. a) oraz pkt 3 lit. a), z postanowieniami Regulaminu stosuje się postanowienia tych przepisów. W szczególności dotyczy to terminów przedawniania karalności przewinień dyscyplinarnych oraz sposobu wykonania kary grzywny.
 - 4. W przypadku sprzeczności szczegółowych przepisów dyscyplinarnych (określonych w załącznikach do niniejszego Regulaminu), o których mowa w ust. 1 pkt 2 lit. b), pkt 3 lit. b) oraz pkt 4, z postanowieniami Regulaminu stosuje się postanowienia Regulaminu.
 - 5. Następujące załączniki do niniejszego Regulaminu stanowią jego integralną część i są stosowane zgodnie z zasadami określonymi w ust. 1-4 powyżej:
 - 1) Załącznik nr 1 – szczegółowe przepisy dyscyplinarne w sporcie samochodowym („Międzynarodowy Kodeks Sportowy FIA”);
 - 2) Załącznik nr 2 – szczegółowe przepisy dyscyplinarne w sporcie motocyklowym;
 - 3) Załącznik nr 3 – szczegółowe przepisy dyscyplinarne w sporcie żużlowym („Przepisy Dyscyplinarne Sportu Żużlowego”, „SŁOWNIK akronimów, terminów, definicji i skrótów używanych i obowiązujących we wszystkich Regulaminach Sportu Żużlowego.”);
 - 4) Załącznik nr 4 – szczegółowe przepisy dyscyplinarne w sporcie kartingowym.

§ 5.

Odpowiedzialność dyscyplinarna na zasadach określonych w niniejszym Regulaminie nie wyłącza odpowiedzialności osób, które dopuściły się przewinienia dyscyplinarnego, na podstawie przepisów prawa powszechnego.

Rozdział II
Organy dyscyplinarne uprawnione do orzekania

§ 6.

Organami dyscyplinarnymi PZM są:

- 1) właściwe komisje i zespoły, w tym zespoły sędziów sportowych oraz inne osoby uprawnione na podstawie przepisów, o których mowa w § 4 ust. 1 do nakładania kar i środków dyscyplinarnych w związku z organizacją i przebiegiem współzawodnictwa sportowego;
- 2) Główne Komisje:
 - a) Sportu Samochodowego,
 - b) Sportu Motocyklowego,
 - c) Sportu Żużlowego,
 - d) Sportu Kartingowego;
- 3) osoba prawna zarządzająca ligą zawodową;
- 4) Zarząd Główny PZM;
- 5) Trybunał Związku;
- 6) Walne Zgromadzenie Delegatów.

§ 7.

Właściwość organów dyscyplinarnych (rodzaje kar, które nakładają) oraz instancję w jakiej orzekają te organy w danej sprawie, określają przepisy, o których mowa w § 4 ust. 1, z zastrzeżeniem § 8 – 10.

§ 8.

1. Zarząd Główny orzeka także w sprawach:
 - 1) zawieszania Zarządu Okręgowego oraz wyznaczania pełnomocnika lub zarządu komisarycznego;
 - 2) znoszenia okręgu.
2. Zarząd Główny posiada również uprawnienie do występowania do Trybunału Związku o nałożenie kary:
 - 1) zawieszenia w prawach członka PZM;
 - 2) odebrania godności i tytułów honorowych;
 - 3) pozbawienia członkostwa we władzach PZM;
 - 4) wykluczenia lub skreślenia z PZM.

§ 9.

1. Trybunał Związku jest naczelną władzą PZM oraz głównym organem dyscyplinarnym PZM.
2. Uprawnienia Trybunału Związku określa Statut PZM oraz przepisy Regulaminu Trybunału Związku.
3. Szczegółowe uprawnienia Trybunału Związku w ramach postępowania dyscyplinarnego oraz tryb postępowania dyscyplinarnego przed Trybunałem określają postanowienia Rozdziału V.
4. Organizację Trybunału Związku określa Regulamin Trybunału Związku, uchwalany przez Trybunał.

§ 10.

Walne Zgromadzenie Delegatów pełni funkcję organu dyscyplinarnego, rozpatrując odwołania od orzeczeń Trybunału Związku o ukaraniu karą :

- 1) zawieszenia w prawach członka PZM;
- 2) odebrania godności i tytułów honorowych;
- 3) pozbawienia członkostwa we władzach PZM;
- 4) wykluczenia lub skreślenia z PZM.

Rozdział III

Kary oraz zasady ich wymiaru

§ 11.

Za popełnione przewinienia dyscyplinarne wymierza się kary dyscyplinarne i środki dyscyplinarne.

§ 12.

1. Karami dyscyplinarnymi są w szczególności:
 - 1) wykluczenie z rozgrywek;
 - 2) ograniczenie praw sportowych;
 - 3) zawieszenie lub pozbawienie stosownej licencji;
 - 4) czasowy lub dożywotni zakaz pełnienia określonej funkcji;
 - 5) pozbawienie członkostwa we władzach PZM;
 - 6) czasowe zamknięcie obiektu sportowego;
 - 7) kara pieniężna (grzywna);
 - 8) pozbawienie zawodnika lub zespołu sportowego tytułu mistrza kraju albo zdobywcy Pucharu Polski;
 - 9) przeniesienia zespołu sportowego do niższej klasy rozgrywek;

- 10) zakaz reprezentowania sportu polskiego w zawodach międzynarodowych lub międzynarodowych rozgrywkach pucharowych;
 - 11) zawieszenie:
 - a) w prawach członka PZM,
 - b) klubu sportowego,
 - c) zawodnika i członka kadry narodowej,
 - d) działacza, itp.;
 - 12) dyskwalifikacja dożywotnia lub czasowa;
 - 13) odebranie godności i tytułów honorowych;
 - 14) wykluczenie lub skreślenie z PZM.
2. Środkami dyscyplinarnymi są w szczególności:
 - 1) ostrzeżenie;
 - 2) upomnienie;
 - 3) upomnienie z ostrzeżeniem;
 - 4) nagana;
 - 5) kara czasu i /lub punkty karne;
 - 6) wykluczenie z zawodów lub ich części.
 3. Przepisy, o których mowa w § 4 ust. 1, mogą ustanawiać dodatkowe kary lub środki dyscyplinarne, zależne od specyfiki danego sportu.

§ 13.

Rodzaje przewinień dyscyplinarnych oraz wymiar kar i środków dyscyplinarnych za ich popełnienie określają przepisy, o których mowa w § 4 ust. 1.

§ 14.

1. Kary dyscyplinarne oraz środki dyscyplinarne wymienione w § 12 mogą być udzielone ustnie lub na piśmie lub podane do publicznej wiadomości.
2. Upomnienie w formie zwrócenia uwagi na uchybienia w postępowaniu udziela się bez przeprowadzenia postępowania wyjaśniającego lub dyscyplinarnego w przypadku zdarzeń mniejszej wagi. Od upomnienia nie przysługuje środek odwoławczy.

§ 15.

Karę pieniężną wymierza się w walucie polskiej, w wysokości określonej w przepisach o których mowa w § 4 ust. 1, a ponadto może być ona orzeczona:

1. do wysokości 5.000.000,00 zł za przewinienia korupcyjne, lub
2. do wysokości 100.000 zł za inne przewinienia

łącznie z innymi karami nawet w przypadku, gdy katalog kar za popełnione przewinienie nie przewiduje jej zastosowania. Kara pieniężna może zostać uiszczona również w dewizach, w równowartości ustalonej przy zastosowaniu średniego kursu ogłoszonego przez Narodowy Bank Polski w dniu poprzedzającym dokonanie czynności.

§ 16.

Wykluczenie z zawodów lub ich części jest to zakaz udziału zawodnika w biegu (wyścigu) lub zawodach. Wykluczenie może być dokonane przed, w czasie lub po zawodach.

§ 17.

Wykluczenie z rozgrywek jest to bezwarunkowa utrata uprawnień do uczestnictwa w rozgrywkach danego rodzaju.

§ 18.

Ograniczenie praw sportowych pociąga za sobą czasowe lub dożywotnie pozbawienie prawa korzystania z określonych w orzeczeniu uprawnień sportowych, uczestnictwa w określonych kategoriach zawodów lub mistrzostw, pełnienia niektórych funkcji albo organizacji imprez we wskazanych obiektach.

§ 19.

Pozbawienie członkostwa we władzach PZM pociąga za sobą zakaz uczestnictwa w działalności tych władz z prawem decydowania.

§ 20.

1. Zawieszenie pociąga za sobą utratę wszelkich praw sportowych lub turystycznych wynikających z członkostwa w jednostce organizacyjnej (klubie sportowym) zrzeszonej w PZM lub zakaz uczestniczenia we wszelkiej działalności sportowej albo turystycznej nadzorowanej przez PZM, osobę prawną zarządzającą ligą zawodową lub organizacje międzynarodowe na czas ustalony lub dożywotnio.
2. Zawieszenie zawodnika lub klubu sportowego powoduje niedopuszczenie klubu lub zawodnika do udziału w rozgrywkach sportowych, na czas od 1 miesiąca do 2 lat.
3. Zawieszenie w prawach członka PZM może być orzeczone na okres od 6 miesięcy do 2 lat.
4. Zakres i okres trwania zawieszenia organ dyscyplinarny określa w orzeczeniu dyscyplinarnym.
5. Zawieszenie może skutkować pozbawieniem licencji, w której posiadaniu był podmiot, wobec którego orzeczono zwieszenie.

6. Zawieszenie ma zastosowanie z mocy samego Regulaminu, bez konieczności wydawania orzeczenia w tym względzie, w przypadku niewykonania przez obwinionego obowiązku określonego zachowania się lub wykonania określonych czynności nałożonych na obwinionego w orzeczeniu dyscyplinarnym.

§ 21.

1. Dyskwalifikacja pociąga za sobą całkowitą i bezwarunkową utratę wszelkich praw uczestnictwa w działalności prowadzonej lub nadzorowanej przez PZM, osobę prawną zarządzającą ligą zawodową oraz organizacje międzynarodowe, na czas dyskwalifikacji.
2. Dyskwalifikacja zawodnika skutkuje pozbawieniem go licencji.

§ 22.

Odebranie godności lub tytułów honorowych pociąga za sobą zakaz używania tytułów lub godności oraz podanie orzeczenia do wiadomości w sposób przyjęty w PZM.

§ 23.

Wykluczenie lub skreślenie z PZM pociąga za sobą pozbawienie wszelkich praw wynikających z członkostwa w Polskim Związku Motorowym oraz obowiązek zwrotu majątku Związku przekazanego do używania w ramach członkostwa.

§ 24.

1. Organ dyscyplinarny wymierza karę według swojego uznania, w granicach określonych przepisami PZM, uwzględniając stopień winy oraz rodzaj i rozmiar następstw przewinienia dyscyplinarnego, a także cele kary w zakresie zapewnienia prawidłowego funkcjonowania sportu motorowego.
2. Wymierzając karę, organ dyscyplinarny uwzględnia motywy i sposób działania, okoliczności faktyczne sprawy oraz zachowanie sprawcy po popełnieniu przewinienia dyscyplinarnego.
3. Okoliczności wpływające na wymiar kary uwzględnia się tylko co do podmiotu, którego dotyczą.

§ 25.

Przy wymierzaniu kary lub środka dyscyplinarnego za popełnione przewinienie dyscyplinarne przeciwko przepisom antydopingowym, organ dyscyplinarny uwzględnia postanowienia kodeksu antydopingowego właściwej międzynarodowej federacji sportowej.

§ 26.

1. Jeżeli dane postępowanie dyscyplinarne dotyczy kilku przewinień dyscyplinarnych popełnionych przez tego samego sprawcę, organ dyscyplinarny może wymierzyć jedną karę za wszystkie przewinienia (kara łączna).
2. Przepisy, o których mowa w § 4 ust. 1, mogą określać szczegółowe zasady wymierzania kary łącznej.

§ 27.

1. Wykonanie orzeczonej kary:
 - 1) czasowego zakazu pełnienia określonej funkcji;
 - 2) czasowego zamknięcia obiektu sportowego;
 - 3) kary pieniężnej (grzywny);
 - 4) zawieszenia lub pozbawienia licencji;
 - 5) dyskwalifikacji czasowej;
 - 6) zawieszenia w prawach członka PZM;
 - 7) zawieszenia klubu sportowego, zawodnika, sędziego, działacza;
może zostać warunkowo zawieszona na okres od 6 miesięcy do 2 lat, jeżeli w sprawie miały miejsce istotne okoliczności łagodzące.
2. Zawieszona kara podlega wykonaniu, gdy w okresie zawieszenia osoba wobec której orzeczono zawieszoną karę popełniła nowe, podobne do poprzedniego przewinienie dyscyplinarne, za które orzeczono prawomocnie karę tego samego rodzaju.
3. Można zarządzić wykonanie warunkowo zawieszonej kary, jeżeli ukarany w okresie zawieszenia popełnił inne przewinienie dyscyplinarne.

§ 28.

1. W przypadkach zasługujących na szczególne uwzględnienie organ dyscyplinarny może, biorąc pod uwagę rodzaj i okoliczności popełnienia przewinienia dyscyplinarnego lub właściwości i warunki osobiste obwinionego, wymierzyć karę łagodniejszego rodzaju, zastąpić karę środkiem dyscyplinarnym, a nawet odstąpić od jej wymierzenia.
2. W sprawie, w której miały miejsce istotne okoliczności łagodzące, organ dyscyplinarny może obniżyć dolną granicę kary maksymalnie o połowę.
3. Ukarany po odbyciu lub wykonaniu co najmniej połowy kary, w przypadku zaistnienia nadzwyczajnych okoliczności, może złożyć do organu dyscyplinarnego wnioski o umorzenie pozostałej części kary.

§ 29.

1. Karalność przewinienia dyscyplinarnego ustaje, jeżeli od czasu jego popełnienia upłynęły 3 lata. Jeżeli jednak w tym okresie wszczęto postępowanie dyscyplinarne, karalność ustaje z upływem 3 lat od wszczęcia postępowania.
2. Kara nie podlega wykonaniu, jeżeli od daty uprawomocnienia się orzeczenia nakładającego karę upłynęło 3 lata.
3. Po upływie dwóch lat, licząc od daty odbycia kary, zapis o jej orzeczeniu usuwa się z ewidencji, o której mowa w § 30. Z chwilą usunięcia kary z ewidencji, uważa się ją za niebyłą.
4. Zasady określone w ust. 1 i 2 nie znajdują zastosowania do przewinień korupcyjnych, które nie ulegają przedawnieniu.

§ 30.

PZM prowadzi ewidencje orzeczonych kar i środków dyscyplinarnych oraz warunkowych zawieszek wykonania orzeczonej kary.

Rozdział IV

Ogólne zasady postępowania dyscyplinarnego

§ 31.

1. Postępowanie dyscyplinarne wszczynane jest na wniosek zainteresowanych podmiotów lub z urzędu.
2. Zainteresowanym podmiotem jest każdy, czyjego interesu prawnego lub obowiązku dotyczy przewinienie dyscyplinarne, albo kto żąda czynności organu dyscyplinarnego ze względu na swój interes prawny lub obowiązek.

§ 32.

Postępowaniem dyscyplinarnym jest również nakładanie kar lub środków dyscyplinarnych w trakcie zawodów sportowych, przy czym sankcje porządkowe i sportowe nakładane podczas zawodów w postaci wykluczenia, przyznania żółtej lub czerwonej kartki, upomnienia i ostrzeżenia sędziowskiego, czy usunięcia z toru lub obiektu nie stoją na przeszkodzie w wyciągnięciu wobec naruszającego odpowiedzialności dyscyplinarnej.

§ 33.

1. Obwinionemu o popełnienie przewinienia dyscyplinarnego przysługuje prawo do obrony w toku całego postępowania.
2. Z zastrzeżeniem terminów określonych w przepisach, o których mowa w § 4 ust. 1, Obwinionemu przysługuje prawo do przedstawiania dowodów na swoją obronę oraz składania wniosków dowodowych.

§ 34.

Rozpatrując odwołanie od nałożonej kary lub środka dyscyplinarnego organ dyscyplinarny odwoławczy nie może orzec kary surowszej, jeżeli postępowanie odwoławcze zostało wszczęte tylko przez ukaranego.

§ 35.

1. W uzasadnionych przypadkach, w szczególności rażącego naruszenia prawa lub Statutu PZM, organ dyscyplinarny może zastosować środek zapobiegawczy w postaci zawieszenia obwinionego w jego prawach do zakończenia postępowania dyscyplinarnego na czas nie dłuższy jednak niż 60 dni.
2. Od orzeczenia o zastosowaniu środka zapobiegawczego obwinionemu przysługuje odwołanie do Trybunału Związku.
3. Odwołanie może zostać złożone przez obwinionego do Trybunału Związku w ciągu 24 godzin od powiadomienia go o zastosowaniu środka zapobiegawczego, za pośrednictwem organu dyscyplinarnego, który go zastosował, z równoczesnym wpłaceniem kaucji w wysokości 2.500 zł na konto Zarządu Głównego PZM.
4. Organ dyscyplinarny przekazuje odwołanie Trybunałowi Związku wraz z materiałami sprawy i swoim stanowiskiem w ciągu 48 godzin od chwili otrzymania odwołania.
5. Trybunał Związku rozpatruje niezwłocznie odwołanie, w składzie jednoosobowym, nie później jednak niż w ciągu 7 dni od otrzymania odwołania.

§ 36.

W razie wszczęcia postępowania w sprawie o przestępstwo, przestępstwo skarbowe, wykroczenie albo wykroczenie skarbowe, o czyn stanowiący równocześnie przewinienie dyscyplinarne, postępowanie może zostać zawieszona do czasu zakończenia postępowania karnego, postępowania w sprawie o wykroczenie albo postępowania w sprawie o przestępstwo skarbowe albo wykroczenie skarbowe.

Rozdział V

Tryb postępowania dyscyplinarnego

Postępowanie przed organami pierwszej instancji

§ 37.

Podstawą wszczęcia postępowania dyscyplinarnego może być w szczególności:

- 1) protokół sędziego zawodów;
- 2) sprawozdanie delegata Głównej Komisji Sportu;
- 3) wniosek zainteresowanych podmiotów;

- 4) wniosek osoby odpowiedzialnej za przebieg zawodów (np. kierownika zawodów, dyrektora zawodów);
- 5) pisemna informacja pochodząca od osoby fizycznej lub prawnej z podaniem adresu i podpisana zgodnie z zasadą reprezentacji osoby prawnej;
- 6) wniosek jednostki organizacyjnej PZM, z której działaniem wiąże się przewinienie dyscyplinarne.

§ 38.

Organ dyscyplinarny pierwszej instancji może:

- 1) wszcząć postępowanie dyscyplinarne;
- 2) odmówić wszczęcia postępowania dyscyplinarnego;
- 3) pozostawić wniosek bez rozpoznania;
- 4) umorzyć postępowanie dyscyplinarne;
- 5) zawiesić lub podjąć postępowanie dyscyplinarne;
- 6) odstąpić od wymierzenia kary;
- 7) wymierzyć karę dyscyplinarną;
- 8) uwzględnić wniosek o dobrowolne poddanie się karze;
- 9) uznać się niewłaściwym i przesłać wniosek zgodnie z właściwością lub pozostawić bez rozpoznania.

§ 39.

1. Po uzyskaniu materiałów wskazujących na możliwość popełnienia przewinienia dyscyplinarnego organ dyscyplinarny niezwłocznie przeprowadza postępowanie wyjaśniające, z zastrzeżeniem § 49, w celu ustalenia czy zachodzą przesłanki do wszczęcia postępowania dyscyplinarnego.
2. Po przeprowadzeniu postępowania wyjaśniającego organ dyscyplinarny, w zależności od dokonanych ustaleń, niezwłocznie wszczyna lub odmawia wszczęcia postępowania dyscyplinarnego.

§ 40.

Organ dyscyplinarny wszczyna postępowanie dyscyplinarne, jeżeli dane uzyskane w toku postępowania wyjaśniającego wskazują, że w sprawie zachodzi uzasadnione podejrzenie popełnienia przewinienia dyscyplinarnego.

§ 41.

1. Organ dyscyplinarny odmawia wszczęcia postępowania jeżeli w sprawie:
 - 1) nie doszło do popełnienia przewinienia dyscyplinarnego;

- 2)w zarzucanym czynie brak jest znamion przewinienia dyscyplinarnego;
 - 3)nastąpiło przedawnienie karalności;
 - 4)postępowanie dyscyplinarne co do tego samego czynu tej samej osoby zostało prawomocnie zakończone albo wcześniej wszczęte toczy się;
 - 5)obwiniony zmarł lub ustał jego byt prawny.
2. Odmowa wszczęcia postępowania dyscyplinarnego następuje w terminie 14 dni od daty założenia wniosku o jego wszczęcie.
 3. Od orzeczenia odmawiającego wszczęcia postępowania dyscyplinarnego przysługuje środek odwoławczy do organu drugiej instancji.
 4. Jeżeli okoliczności, o których mowa w ust. 1 ujawnią się w trakcie postępowania dyscyplinarnego organ dyscyplinarny umarza postępowanie.

§ 42.

1. Organ dyscyplinarny może ustalić kaucję od wniosku o wszczęcie postępowania dyscyplinarnego, przy czym górna granica kaucji nie może przekroczyć 5.000 zł.
2. W przypadku nieuiszczenia ustalonej kaucji wniosek pozostawia się bez rozpoznania.
3. W przypadku uwzględnienia wniosku w całości, kaucja zostaje zwrócona wnioskodawcy, natomiast w przypadku częściowego uwzględnienia wniosku, kaucja zostaje zwrócona proporcjonalnie do zakresu uwzględnienia wniosku

§ 43.

1. Organ dyscyplinarny rozpoznaje sprawę na posiedzeniu.
2. Organ dyscyplinarny wszczynając postępowania zawiadamia stronę oraz jej pełnomocnika, jeżeli został wyznaczony, o terminie posiedzenia, informuje stronę o przysługujących jej prawach.
3. Jeżeli strona została prawidłowo zawiadomiona o terminie posiedzenia, jej nieobecność nie tamuje rozpoznania sprawy i nie stoi na przeszkodzie do wydania orzeczenia.
4. Posiedzenie jest jawne, chyba że za wyłączeniem jawności przemawia ważny interes strony lub interes publiczny.

§ 44.

1. Postępowanie dyscyplinarne winno zakończyć się w terminie 30 dni od daty jego wszczęcia, a w przypadkach szczególnie skomplikowanych okres ten może być przedłużony o kolejne 30 dni w drodze postanowienia organu dyscyplinarnego. Na postanowienie o przedłużeniu terminu nie przysługuje środek odwoławczy
2. Zawieszenie postępowania dyscyplinarnego powoduje zawieszenie biegu terminu przedawnienia karalności.

§ 45.

1. Stroną w postępowaniu dyscyplinarnym jest obwiniony.
2. Jeżeli postępowanie dyscyplinarne zostało wszczęte na wniosek uprawnionego podmiotu, prawa strony przysługują także wnioskodawcy.
3. Strony mogą być reprezentowane przez pełnomocników.
4. W trakcie postępowania dyscyplinarnego strony mają prawo do:
 - 1) czynnego udziału we wszystkich fazach postępowania;
 - 2) wglądu do akt sprawy, w tym zgromadzonych dowodów;
 - 3) składania wyjaśnień, zadawania pytań, składania żądań i wniosków, w tym wniosków dowodowych i powoływania świadków.
5. Orzeczenie kary zawieszenia lub dyskwalifikacji nie może być wydane, jeżeli stronie nie umożliwiono ustnego bądź pisemnego wypowiedzenia się w przedmiocie stawianych jej zarzutów.

§ 46.

1. Wniosek dowodowy może zostać oddalony, jeżeli:
 - 1) okoliczność, która ma zostać udowodniona, nie ma znaczenia dla sprawy;
 - 2) okoliczność, której dotyczy wniosek, została już udowodniona zgodnie z twierdzeniem wnioskodawcy;
 - 3) dowód jest nieprzydatny do stwierdzenia danej okoliczności;
 - 4) wniosek dowodowy w sposób oczywisty zmierza do przedłużenia postępowania;
 - 5) dowodu nie da się przeprowadzić.
2. Za zgodą obecnych stron organ dyscyplinarny może przeprowadzić postępowanie dowodowe tylko częściowo, jeżeli wyjaśnienia obwinionego przyznającego się do winy nie budzą wątpliwości.
3. W szczególnych przypadkach organ dyscyplinarny może zasięgnąć opinii specjalistów i ekspertów zewnętrznych.
4. Prawo składania wniosków dowodowych przysługuje stronie do dnia posiedzenia organu dyscyplinarnego.

§ 47.

1. Organ dyscyplinarny działa w składzie jedno lub wieloosobowym.
2. Organ dyscyplinarny, działający w składzie wieloosobowym, ze swojego grona powołuje przewodniczącego składu orzekającego.
3. Przewodniczący składu orzekającego prowadzi i zamyka posiedzenie, gdy uzna sprawę za dostatecznie wyjaśnioną.

4. Do członka składu orzekającego stosuje się odpowiednio przepisy § 59 Regulaminu, dotyczące wyłączenia członka Trybunału Związku z postępowania dyscyplinarnego.

§ 48.

1. Do chwili zakończenia postępowania przed organem dyscyplinarnym, obwiniony może złożyć wniosek o wydanie orzeczenia dyscyplinarnego nakładającego na niego określoną karę lub środek karny bez przeprowadzenia dalszego postępowania (dobrowolne poddanie się karze).
2. Wniosek, o którym mowa w ust. 1, może być złożony przez obwinionego raz w trakcie danego postępowania.
3. Organ dyscyplinarny może uwzględnić wniosek obwinionego, gdy okoliczności popełnienia przewinienia nie budzą wątpliwości i cele postępowania zostaną osiągnięte mimo nie przeprowadzenia postępowania w całości.
4. Organ dyscyplinarny może uzależnić uwzględnienie wniosku obwinionego od dokonania w nim wskazanej przez siebie zmiany.
5. Od orzeczenia uwzględniającego wniosek obwinionego nie przysługuje odwołanie na zasadach ogólnych.

§ 49.

1. Organ dyscyplinarny może wydać orzeczenie dyscyplinarne w trybie uproszczonym bez przeprowadzania postępowania wyjaśniającego, ograniczając się wyłącznie do zebrania niezbędnej dokumentacji.
2. Orzeczenia dyscyplinarne w trybie uproszczonym wydaje się na posiedzeniu niejawnym bez udziału stron, bądź w trybie głosowania za pomocą środków bezpośredniego porozumiewania się na odległość.
3. Stronie przysługuje sprzeciw od orzeczenia dyscyplinarnego, wnoszony w terminie 3 dni od daty jego doręczenia.
4. Po bezskutecznym upływie terminu do złożenia sprzeciwu orzeczenie dyscyplinarne staje się prawomocne.
5. Wniesienie sprzeciwu powoduje uznanie orzeczenia dyscyplinarnego za niebyłe, a organ dyscyplinarny kieruje sprawę do rozpatrzenia w trybie zwykłym.

§ 50.

1. Po zakończeniu postępowania, organ dyscyplinarny wydaje orzeczenie dyscyplinarne.
2. W przypadku, gdy organ dyscyplinarny działa w składzie wieloosobowym:
 - 1) orzeczenie zostaje wydane po niejawnej naradzie w drodze głosowania;
 - 2) ostateczna treść orzeczenia może być zatwierdzona w trybie głosowania za pomocą środków bezpośredniego porozumiewania się na odległość;

- 3) orzeczenie zapada większością głosów; w przypadku równości głosów decyduje głos przewodniczącego;
 - 4) członkowie organu dyscyplinarnego zobowiązani są do zachowania tajemnicy z przebiegu narady i głosowania.
3. W sprawie zawilej albo z innych ważnych powodów organ dyscyplinarny może odroczyć wydanie orzeczenia dyscyplinarnego na czas nieprzekraczający 7 dni.
 4. Po podpisaniu orzeczenia dyscyplinarnego podlega one ogłoszeniu. O formie ogłoszenia orzeczenia decyduje organ dyscyplinarny.
 5. Nieobecność stron lub ich pełnomocników nie wstrzymuje ogłoszenia orzeczenia.
 6. Orzeczenie dyscyplinarne sporządza się na piśmie i powinno zawierać:
 - 1) oznaczenie organu dyscyplinarnego i datę posiedzenia;
 - 2) datę wydania orzeczenia;
 - 3) opis czynu i wskazanie naruszenia przepisu prawa, statutu, regulaminu lub innych przepisów obowiązujących w sporcie motorowym;
 - 4) informację o oświadczeniach i wnioskach stron;
 - 5) rozstrzygnięcie organu dyscyplinarnego;
 - 6) informację o przysługujących stronie środkach odwoławczych.
 7. Orzeczenie doręcza się stronom postępowania w terminie 14 dni od jego ogłoszenia na zasadach określonych w rozdziale VII.
 8. Jeżeli przepisy, o których mowa w § 4 ust. 1, to przewidują, do orzeczenia może być sporządzone uzasadnienie. W takim przypadku informacja, o której mowa w ust. 6 pkt 4 stanowi część uzasadnienia.

Postępowanie odwoławcze

§ 51.

1. Od orzeczenia wydanego przez organ dyscyplinarny stronie przysługuje odwołanie do organu drugiej instancji.
2. Organy odwoławcze oraz ich właściwość, określają przepisy, o których mowa w § 4 ust. 1.
3. Odwołanie wnosi się na piśmie w terminie 14 dni od daty doręczenia orzeczenia za pośrednictwem organu dyscyplinarnego, który wydał zaskarżone orzeczenie, listem poleconym lub przez złożenie bezpośrednio do organu.
4. Jeżeli przepisy, o których mowa w § 4 ust. 1, przewidują sporządzenie uzasadnienia do orzeczenia, wówczas wniesienie odwołania może być uzależnione od wcześniejszego złożenia wniosku o sporządzenie uzasadnienia.
5. Organ dyscyplinarny, który wydał zaskarżone orzeczenie przekazuje odwołanie wraz z aktami sprawy organowi odwoławczemu w terminie 7 dni.

6. Wniesienie odwołania bezpośrednio do organu odwoławczego będzie potraktowane jako uchybienie formalne, a złożone w ten sposób odwołanie pozostanie bez rozpatrzenia. Za odwołanie wniesione w terminie uznaje się jedynie odwołanie wniesione do właściwego organu z zachowaniem terminu określonego w ust. 3.
7. Wniesienie odwołania nie wstrzymuje wykonania orzeczenia dyscyplinarnego.

§ 52.

Do postępowania przed organem odwoławczym stosuje się odpowiednio przepisy Regulaminu dotyczące postępowania przed Trybunałem Związku, orzekającym jako organ odwoławczy, za wyjątkiem § 56, którego nie stosuje się.

Postępowanie przed Trybunałem Związku

§ 53.

1. Trybunał Związku w ramach postępowania dyscyplinarnego orzeka jako organ odwoławczy oraz organ pierwszej instancji w sprawach, o których mowa w ust. 3.
2. Trybunał Związku rozpatruje odwołania od orzeczeń Głównych Komisji Sportowych, osoby prawnej zarządzającej ligą zawodową oraz od orzeczeń Zarządu Głównego PZM.
3. Trybunał Związku orzeka jako organ pierwszej instancji w sprawach:
 - 1) zawieszenia w prawach członka PZM;
 - 2) odebrania godności i tytułów honorowych;
 - 3) pozbawienia członkostwa we władzach PZM;
 - 4) wykluczenia lub skreślenia z PZM.
4. Postępowanie dyscyplinarne w sprawach, o których mowa w ust. 3 wszczynane jest na wniosek Zarządu Głównego PZM.

§ 54.

Przepisy niniejszego rozdziału stosuje się do postępowań odwoławczych przed Trybunałem Związku oraz odpowiednio do postępowań, w których Trybunał orzeka jako organ pierwszej instancji.

§ 55.

1. Odwołania od orzeczeń Głównych Komisji Sportowych, osoby prawnej zarządzającej ligą zawodową oraz od orzeczeń Zarządu Głównego PZM wnosi się w terminie 14 dni od otrzymania orzeczenia, za pośrednictwem organu dyscyplinarnego, który wydał zaskarżone orzeczenie. Jeżeli orzeczenie oparte było na opinii rzeczoznawców, zarzut odwołania musi być również uprawdopodobniony opinią przeciwną.

2. Do odwołań wnoszonych do Trybunału Związku stosuje się odpowiednio przepisy § 51 ust. 5-7.
3. Odwołania w sprawach wynikłych w związku z zawodami sportowymi należącymi do kompetencji organizacji międzynarodowych, wnosi się w terminach określonych przez odpowiednie kodeksy sportowe.

§ 56.

1. Warunkiem rozpoznania odwołania jest wniesienie przez stronę kaucji.
2. Wysokość kaucji jest ustalana przez Prezydium lub Przewodniczącego Trybunału Związku po zapoznaniu się z aktami sprawy i jest uzależniona od stopnia skomplikowania sprawy lub rangi zawodów, nie może być jednak niższa niż 1.000 zł i wyższa niż 5.000 zł.
3. Kaucja powinna zostać wniesiona w terminie 7 dni od dnia poinformowania strony o jej wysokości.
4. Niewniesienie kaucji skutkuje pozostawieniem sprawy bez rozpoznania.
5. W przypadku uwzględnienia odwołania w całości, kaucja zostaje zwrócona osobie, która ją wniosła. W pozostałych przypadkach o zwrocie bądź przejęciu kaucji na rzecz PZM decyduje skład orzekający w sprawie.

§ 57.

Odwołanie powinno zawierać oznaczenie zaskarżonego orzeczenia, przedstawienie zgłaszanych zarzutów i ich uzasadnienie oraz określenie, czego domaga się odwołujący.

§ 58.

1. Trybunał Związku rozpatruje sprawy w składzie trzyosobowym, z zastrzeżeniem § 35 ust. 5.
2. Ze względu na zawłość sprawy lub jej charakter skład orzekający lub Przewodniczący Trybunału może postanowić o rozpoznaniu jej przez pełny skład Trybunału.

§ 59.

Członek Trybunału Związku jest z mocy Regulaminu wyłączony od udziału w sprawie, jeżeli

- 1) sprawa dotyczy go bezpośrednio, jego małżonka, krewnego lub powinowatego w linii prostej albo osoby pozostającej z nim w stosunku przysposobienia;
- 2) brał udział w rozpoznawaniu sprawy w niższej instancji;
- 3) występował w sprawie w charakterze świadka;
- 4) pozostaje ze stroną postępowania w stosunku prawnym lub faktycznym mogącym budzić wątpliwości, co do jego bezstronności;
- 5) w przypadku sporów wynikłych z zawodów sportowych brał w nich udział jako zawodnik lub osoba urzędowa.

§ 60.

Termin posiedzenia Trybunału wyznacza jego Przewodniczący, wyznaczając skład orzekający i jego przewodniczącego, osoby, które mają być wezwane lub zaproszone na posiedzenie oraz dokumenty, które wymagają doręczenia osobom mającym uczestniczyć w posiedzeniu.

§ 61.

1. Jeżeli przepis szczególny nie stanowi inaczej, posiedzenia Trybunału są jawne.
2. Przewodniczący Trybunału może zarządzić rozpoznanie sprawy bez wyznaczania posiedzenia, jeżeli charakter sprawy tego nie wymaga. Przepis § 62 ust. 1 stosuje się odpowiednio.
3. O terminie i miejscu posiedzenia przewodniczący składu orzekającego zawiadamia strony, ich pełnomocników i inne osoby, których udział jest niezbędny do rozpoznania sprawy.

§ 62.

1. Posiedzenia odbywają się w siedzibie PZM, jednakże Przewodniczący może wyznaczyć inne miejsce posiedzenia lub zarządzić rozpoznanie sprawy przy wykorzystaniu środków bezpośredniego porozumiewania się na odległość, jeżeli przyczyniłoby się to do usprawnienia postępowania, a nie sprzeciwia się temu charakter sprawy.
2. W przypadku, gdy sprawa jest rozpoznana przy wykorzystaniu środków bezpośredniego porozumiewania się na odległość orzeczenie zostaje niezwłocznie zakomunikowane stronie, a następnie jest podpisywane przez przewodniczący składu orzekającego. Podpisy pozostałych członków składu orzekającego muszą zostać złożone na orzeczeniu w terminie do 7 dni. Datą orzeczenia jest data jego zakomunikowania stronie.

§ 63.

1. Przewodniczący składu orzekającego wydaje przed posiedzeniem, na podstawie akt sprawy, zarządzenia mające na celu takie przygotowanie sprawy, aby mogła być rozpatrzona w pierwszym terminie.
2. Przewodniczący posiedzenia otwiera je, prowadzi i zamyka, udziela głosu, zadaje pytania, upoważnia do zadawania pytań i ogłasza orzeczenie.

§ 64.

1. Z przebiegu posiedzenia sporządza się protokół.
2. Protokół podpisują przewodniczący składu orzekającego i protokolant.
3. Protokołu nie sporządza się, jeżeli rozpatrywana na posiedzeniu składu orzekającego sprawa zakończona jest wydaniem orzeczenia, chyba że przewodniczący składu orzekającego zdecyduje inaczej.

§ 65.

1. Posiedzenie odbywa się w ten sposób, że najpierw wnioskodawca, a potem ten, kogo sprawa dotyczy, określają ustnie swoje stanowisko, żądania i wnioski oraz przedstawiają dowody na ich poparcie.
2. W przypadku, gdy postępowanie toczy się z urzędu sprawę omawia wyznaczony przez Przewodniczącego członek składu orzekającego.

§ 66.

1. W celu wyjaśnienia sprawy skład orzekający może przeprowadzić postępowanie dowodowe.
2. Postępowanie dowodowe odbywa się przed składem orzekającym i obejmuje dowody z dokumentów oraz zeznań świadków.
3. Wniosek dowodowy może zostać oddalony, w przypadkach o których mowa w § 46 ust. 2.
4. Za zgodą obecnych stron skład orzekający może przeprowadzić postępowanie dowodowe tylko częściowo, jeżeli wyjaśnienia obwinionego przyznającego się do winy nie budzą wątpliwości.
5. Jeżeli rozstrzygnięcie sprawy wymaga wiadomości specjalnych, skład orzekający może zasięgnąć pisemnej lub ustnej opinii specjalistów i ekspertów.

§ 67.

Skład orzekający może odroczyć posiedzenie, jeżeli uzna, że jest to niezbędne do wszechstronnego wyjaśnienia sprawy, w szczególności do uzupełnienia postępowania dowodowego.

§ 68.

1. Odwołanie może być cofnięte w każdym czasie.
2. Cofnięcie odwołania powoduje pozostawienie go bez rozpoznania. W takiej sytuacji wniesiona kaucja podlega zwrotowi.

§ 69.

Rozpatrując odwołanie skład orzekający wydaje orzeczenie, w którym:

- 1) utrzymuje w mocy zaskarżone orzeczenie albo
- 2) uchyla zaskarżone orzeczenie w całości albo w części i w tym zakresie orzeka co do istoty sprawy albo uchylając to orzeczenie - umarza postępowanie pierwszej instancji w całości albo w części, albo
- 3) uchyla zaskarżone orzeczenie w całości lub w części i przekazuje sprawę organowi I instancji do ponownego rozpoznania, albo

- 4) umarza postępowanie odwoławcze.

§ 70.

1. Gdy skład orzekający uzna, że sprawa jest dostatecznie wyjaśniona, przewodniczący zamyka posiedzenie, a skład orzekający wydaje orzeczenie.
2. Skład orzekający wydaje orzeczenie po niejawnym naradzie jego członków i głosowaniu, w którym przewodniczący składu bierze udział jako ostatni. Rozstrzygnięcia zapadają większością głosów, a wstrzymanie się od niego jest niedopuszczalne.
3. W sprawie zawilej albo z innych ważnych powodów organ dyscyplinarny może odroczyć wydanie orzeczenia na czas nieprzekraczający 7 dni, oznaczając termin ogłoszenia orzeczenia i informując o tym niezwłocznie strony

§ 71.

Orzeczenie podlega ogłoszeniu. O formie ogłoszenia orzeczenia decyduje skład orzekający.

§ 72.

1. Orzeczenie powinno zawierać:
 - 1) wskazanie członków składu orzekającego oraz protokolanta;
 - 2) datę i miejsce rozpoznania sprawy;
 - 3) datę wydania orzeczenia;
 - 4) opis czynu i wskazanie naruszonego przepisu prawa, statutu, regulaminu lub innych przepisów obowiązujących w sporcie motorowym;
 - 5) rozstrzygnięcie;
 - 6) informacje o przysługujących stronie środkach odwoławczych, o ile takie środki przysługują.
2. Orzeczenie podpisują wszyscy członkowie składu orzekającego.
3. Do orzeczenia sporządza się uzasadnienie, jeżeli strona postępowania złożyła wniosek o jego sporządzenie. Wniosek o sporządzenie uzasadnienia składa się w terminie zawitym 7 dni od daty doręczenia orzeczenia.
4. Uzasadnienie powinno zawierać:
 - 1) wskazanie, jakie fakty skład orzekający uznał za udowodnione lub nie udowodnione, na jakich w tej mierze oparł się dowodach i dlaczego nie uznał dowodów przeciwnych,
 - 2) wyjaśnienie podstawy prawnej orzeczenia.
5. W uzasadnieniu orzeczenia należy ponadto przytoczyć okoliczności, które skład orzekający miał na względzie przy wymiarze kary.

§ 73.

1. Orzeczenia Trybunału doręczane są stronom, a innym organom lub osobom, gdy tak zadecyduje skład orzekający lub Przewodniczący Trybunału.
2. Orzeczenia Trybunału orzekające kary mogą być ponadto publikowane (rozpowszechniane) w sposób określony przez Przewodniczącego Trybunału.
3. Orzeczenia o ukaraniu kara są doręczane właściwym władzom Związku w celu ich wykonania.

§ 74.

Orzeczenia Trybunału są ostateczne z chwilą ich wydania, z zastrzeżeniem § 75.

Postępowanie odwoławcze od orzeczeń Trybunału Związku

§ 75.

W sprawach, w których Trybunał Związku orzekał jako organ pierwszej instancji, podmiotowi ukaranemu przysługuje prawo wniesienia odwołania do najbliższego Walnego Zgromadzenia Delegatów.

§ 76.

1. Odwołanie wnosi się za pośrednictwem Trybunału Związku w terminie 30 dni od daty doręczenia orzeczenia, a jeżeli było sporządzane uzasadnienie – w terminie 30 dni od daty doręczenia uzasadnienia.
2. Wniesienie odwołania nie wstrzymuje wykonania orzeczenia.
3. Trybunał Związku w uzasadnionych przypadkach może wstrzymać wykonanie orzeczenia.

§ 77.

1. O złożeniu odwołania, o którym mowa w § 75, Przewodniczący Trybunału informuje Prezesa PZM.
2. Przewodniczący Trybunału przedkłada Prezesowi PZM pisemne sprawozdanie wraz z aktami spraw, w których złożono odwołanie, w terminie umożliwiającym włączenie odwołania do materiałów Walnego Zgromadzenia Delegatów.

§ 78.

1. Odwołania od orzeczeń Trybunału są rozpoznawane i rozstrzygane przez Walne Zgromadzenie Delegatów.
2. Przewodniczący Walnego Zgromadzenia Delegatów lub inna osoba prowadząca obrady przedstawia sprawę oraz złożone odwołanie. Przewodniczący może zażądać zajęcia stanowiska przez członka Zarządu upoważnionego do referowania sprawy.

3. Osoby upoważnione do reprezentowania podmiotu wnoszącego odwołanie są uprawnione do przedstawiania wyjaśnień oraz wskazywania dowodów.
4. Po zakończeniu odczytywania orzeczenia oraz odwołania, a także po ewentualnym wysłuchaniu zainteresowanych osób Przewodniczący zarządza przeprowadzenie głosowania.
5. Walne Zgromadzenie Delegatów może:
 - 1) utrzymać w mocy orzeczenie albo,
 - 2) uchylić orzeczenie.

§ 79.

Postępowanie odwoławcze od orzeczeń Trybunału w sprawach wynikłych z międzynarodowych imprez sportowych lub turystycznych regulują odpowiednie postanowienia kodeksów organizacji międzynarodowych.

Prawomocność orzeczenia dyscyplinarnego

§ 80.

Orzeczenie dyscyplinarne staje się prawomocne z chwilą upływu terminu do złożenia odwołania lub z chwilą wydania ostatecznego orzeczenia kończącego postępowanie w trybie wewnątrz związkowym.

Rozdział VI

Wznowienie postępowania

§ 81.

1. W przypadku ujawnienia się nowych okoliczności nieznanymi organowi dyscyplinarnemu w czasie orzekania lub rażącego naruszenia przepisów PZM postępowanie dyscyplinarne zakończone prawomocnym orzeczeniem może zostać wznowione.
2. Postępowanie może być wznowione na wniosek podmiotu, którego postępowanie dotyczyło lub z urzędu.
3. Warunkiem rozpoznania wniosku podmiotu, o którym mowa w ust. 2 jest wniesienie kaucji w wysokości 1.000 zł
4. W przypadku wznowienia postępowania przez właściwy organ dyscyplinarny, kaucja podlega zwrotowi.
5. O wznowieniu postępowania orzeka organ dyscyplinarny, który wydał orzeczenie w ostatniej instancji.
6. Uznając, iż istnieją podstawy do wznowienia postępowania właściwy organ dyscyplinarny uchyła poprzednie orzeczenie i ponownie rozpoznaje sprawę.

Rozdział VII

Doręczenia i terminy

§ 82.

1. Doręczenia pism (zawiadomień, postanowień, zarządzeń, decyzji, orzeczeń oraz innych) stronom i organom w toku postępowania dyscyplinarnego dokonuje się za pomocą operatora pocztowego lub firmy kurierskiej.
2. W razie niemożności doręczenia pisma w sposób wskazany w ust. 1 poczta lub firma kurierska przechowuje pismo w swojej placówce pocztowej przez okres określony w regulaminie usługi doręczenia.
3. Zawiadomienie o pozostawieniu pisma wraz z informacją o możliwości jego odbioru w terminie siedmiu dni, licząc od dnia pozostawienia zawiadomienia w miejscu określonym w ust. 2, umieszcza się w oddawczej skrzynce pocztowej lub, gdy nie jest to możliwe, na drzwiach siedziby lub mieszkania adresata.
4. Doręczenie uważa się za dokonane z upływem ostatniego dnia okresu, o którym mowa w ust. 2.
5. Odbierający pismo potwierdza doręczenie mu pisma swym podpisem ze wskazaniem daty doręczenia.
6. Jeżeli odbierający pismo uchyla się od potwierdzenia doręczenia lub nie może tego uczynić, doręczający sam stwierdza datę doręczenia oraz wskazuje osobę, która odebrała pismo, i przyczynę braku jej podpisu.

§ 83.

1. Doręczeń można dokonywać także za pomocą środków komunikacji elektronicznej.
2. Organy dyscyplinarne mogą nałożyć na strony postępowań dyscyplinarnych obowiązek doręczenia im w formie elektronicznych potwierdzeń odbioru.

§ 84.

1. Adresem właściwym dla doręczeń dla klubów jest właściwy adres e-mail lub adres siedziby klubu. Kluby mają obowiązek na każde wezwanie organu dyscyplinarnego potwierdzać wcześniej wskazane dane adresowe i teleadresowe oraz informować organ dyscyplinarny o każdej zmianie danych adresowych i teleadresowych.
2. W przypadku, gdy klub nie dokona potwierdzenia w określonym terminie, wówczas adresem właściwym dla doręczeń jest adres wskazany na oficjalnej stronie internetowej klubu lub adres podany w publikowanym co roku przez PZM zbiorze przepisów lub adres ostatnio znany organowi dyscyplinarnemu.

3. Adresem właściwym dla doręczeń zawodnikowi lub działaczowi jest adres e-mail lub adres pocztowy klubu macierzystego. Zasady ustalania adresu określone w ust. 2 stosuje się odpowiednio.
4. Adresem właściwym dla doręczeń dla sędziów jest ich adres zamieszkania lub ostatni znany organowi dyscyplinarnemu adres. Przepisy ust. 2 stosuje się odpowiednio.
5. W uzasadnionych przypadkach możliwe jest zawiadamianie oraz powiadamianie o terminach posiedzeń telefonicznie. Na tę okoliczność sporządza się notatkę, którą dołącza się do akt.

§ 85.

1. Jeżeli początkiem terminu określonego w dniach jest pewne zdarzenie, przy obliczaniu tego terminu nie uwzględnia się dnia, w którym zdarzenie nastąpiło. Upływ ostatniego z wyznaczonej liczby dni uważa się za koniec terminu.
2. Terminy określone w tygodniach kończą się z upływem tego dnia w ostatnim tygodniu, który nazwą odpowiada początkowemu dniowi terminu.
3. Terminy określone w miesiącach kończą się z upływem tego dnia w ostatnim miesiącu, który odpowiada początkowemu dniowi terminu, a gdyby takiego dnia w ostatnim miesiącu nie było – w ostatnim dniu tego miesiąca.
4. Jeżeli koniec terminu przypada na dzień uznany przez ustawę za dzień wolny od pracy, czynność można wykonać następnego dnia.
5. Termin jest zachowany, jeżeli przed jego upływem odpowiednie pismo zostało nadane w placówce pocztowej operatora publicznego lub w inny sposób określony w § 82 i § 83.

Rozdział VIII

Wykonanie orzeczeń organów dyscyplinarnych

§ 86.

1. Orzeczenia dyscyplinarne muszą zostać wykonane w terminie 14 dni od daty ogłoszenia orzeczenia, chyba że organ dyscyplinarny ustali inny termin ich wykonania.
2. Wszelkie nałożone w orzeczeniu dyscyplinarnym kary pieniężne lub odszkodowania muszą być wpłacone do kasy lub na konto Zarządu Głównego PZM, lub innego podmiotu, któremu przysługują w terminie 14 dni od daty otrzymania orzeczenia, chyba że organ ustali w orzeczeniu inny termin. Za datę uregulowania kary pieniężnej lub odszkodowania uważa się datę dokonania wpłaty do kasy lub datę złożenia dyspozycji o przelewie.
3. W przypadku przekroczenia terminu, o którym mowa w ust. 1 i 2, podmiot, którego dotyczy orzeczenie, podlega zawieszeniu z mocy prawa do czasu wykonania orzeczenia o karze lub odszkodowaniu.
4. Informacja o zawieszeniu podmiotu podlega publikacji.

5. Zawieszenie jest zniesione z chwilą wygaśnięcia jego przyczyny. Dodatkowe konsekwencje zawieszenia mogą określać szczegółowe regulaminy dla danego sportu motorowego.
6. Bieg terminu wykonywania kary zawieszenia rozpoczyna się od dnia następującego po dniu wydania orzeczenia.
7. Jeżeli przemawiają za tym istotne okoliczności organ dyscyplinarny może, na wniosek ukaranego złożony w ciągu 14 dni od dnia uprawomocnienia się orzeczenia, rozłożyć orzeczoną karę pieniężną na raty.
8. Organ dyscyplinarny ma prawo do sprostowania błędów lub oczywistych omyłek pisarskich w wydanych orzeczeniach, także w trybie głosowania za pomocą środków bezpośredniego porozumiewania się na odległość, wydając stosowne postanowienie.
9. Organy dyscyplinarne uwzględniać będą, na zasadzie wzajemności, nałożone kary oraz ciągłość wykonywania kar wymierzonych w związku z naruszeniami przepisów, popełnionymi podczas rozgrywek prowadzonych w ramach PZM.
10. Organ dyscyplinarny ma prawo publikować wydawane orzeczenia w sposób zwyczajowo przyjęty dla danej dyscypliny sportu z wymienieniem nazwiska bądź nazwy ukaranego oraz wszelkich okoliczności zdarzenia.

Rozdział IX

Przepisy przejściowe i końcowe

§ 87.

1. Prawo interpretacji i właściwej wykładni postanowień niniejszego regulaminu przysługuje Trybunałowi Związku
2. Główne Komisje Sportu mają prawo podejmowania dodatkowych uchwał we wszystkich przypadkach dotyczących spraw proceduralnych nie objętych niniejszym regulaminem.
3. W sprawach dyscyplinarnych wszczętych przed wejściem w życie niniejszego regulaminu stosuje się przepisy obowiązujące w momencie wszczęcia postępowania.

§ 88.

Postępowanie dyscyplinarne wszczęte przed dniem wejścia w życie Regulaminu prowadzone jest na podstawie niniejszego Regulaminu, chyba że przepisy dotychczasowe są korzystniejsze dla obwinionego.

§ 89.

Regulamin wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2013 r.